

Številka: 80100-6/2025/7

Datum: 26. 3. 2026

Strategija odpornosti Republike Slovenije do leta 2030

1 UVOD

Strategija odpornosti Republike Slovenije do leta 2030 (v nadaljevanju: strategija) določa vizijo, cilje in usmeritve za krepitev odpornosti države. Predstavlja podlago za pripravo načrtovalnih, izvedbenih in drugih razvojnih dokumentov Republike Slovenije za uresničevanje njenih strateških ciljev.

Kot je opredeljeno v Resoluciji o strategiji nacionalne varnosti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 59/19), bo odpornost na sodobna tveganja in grožnje zahtevala celoten nabor zmogljivosti, medinstitucionalno in medresorsko usklajenost na nacionalni ravni ter sodelovanje z zasebnim sektorjem. To je poglavitni namen strategije odpornosti Republike Slovenije.

Republika Slovenija se v zadnjih letih spoprijema z vse zahtevnejšim in nepredvidljivim mednarodnim varnostnim okoljem. Tveganja in grožnje, ki smo jim izpostavljeni, so raznovrstni in obsežni. Med njimi so hibridno delovanje različnih akterjev, kibernetške grožnje in napadi na kritično infrastrukturo, nezakonite migracije, terorizem, tuje vplivanje na demokratične vrednote in procese, tvegano tuje neposredno vlaganje, prekinitev dobavnih verig ter tudi izredni dogodki, ki jim v preteklosti zaradi nizke verjetnosti pojava nismo namenjali preveč pozornosti. Podnebne spremembe povzročajo vse pogostejše in intenzivnejše izredne vremenske dogodke, zaradi katerih postajajo eden ključnih dejavnikov operativne ranljivosti države. Izkušnje zadnjih let so pokazale, da lahko tovrstni dogodki hitro ohromijo delovanje ključnih funkcij države, povzročijo dolgotrajne motnje v družbenem, gospodarskem in infrastrukturnem sistemu ter resno ogrozijo nacionalno varnost, demokratične procese in zaupanje javnosti. Zaznane so tudi napovedi tektonskih premikov v arhitekturi kolektivne obrambe. Poleg tega geopolitične spremembe, vključno z rusko agresijo na Ukrajino, razmere na Bližnjem vzhodu, v južni in vzhodni soseščini ter širše in drugi oboroženi spopadi, naraščajoča nestabilnost v ožjem in širšem mednarodnem okolju, stopnjevanje hibridnih, kibernetških in dezinformacijskih groženj, terorizem in organizirani kriminal, spodjedanje multilateralnega in na pravih temelječega mednarodnega reda ter pandemije, kot je na primer covid-19, vplivajo na strateško stabilnost in oskrbovalne verige, od katerih so odvisni tudi varnost, blagostanje in neprekinjeno delovanje države ter družbe. Tovrstne grožnje niso več posamezni, izolirani dogodki, temveč medsebojno povezani pojavi, ki zahtevajo proaktiven, celovit, prožen in dolgoročen pristop k zagotavljanju odpornosti na različnih področjih nacionalnovarnostnega sistema.

Odpornost odraža sposobnost države, družbe in posameznika, da se pripravijo na izredne dogodke oziroma šoke in motnje, se jim zoperstavijo, se nanje odzovejo in hitro okrevalo po njih. Strategija zato stremi k vzpostavitvi varne in odporne države, ki ima zmožnosti za predvidevanje ter obvladovanje tveganj ne glede na njihovo naravo ali izvor, k zagotovitvi ustrezne pripravljenosti in zaščite državljanov ter ohranitvi ključnih funkcij države in družbe na vseh področjih ter v vseh okoliščinah.

Strategija upošteva tudi sprejete odločitve in strateške smernice Evropske unije (v nadaljevanju: EU) ter Nata za krepitev odpornosti. Na podlagi novih izkušenj, spoznanj in naučenih lekcij za zagotavljanje odpornosti države, družbe in posameznika ter ob razvoju sodobnih pristopov k pripravljenosti in

odzivanju na izredne dogodke ter okrevanju po njih se bodo cilji in ukrepi za krepitev nacionalne odpornosti redno izpopolnjevali ter prilagajali. Tako bo zagotovljena sistematična, usklajena in celovita nadgradnja odpornosti države, družbe ter posameznika.

2 VIZIJA IN POSLANSTVO STRATEGIJE

Trenutne razmere nas jasno opozarjajo na nujnost vzpostavitve celovitega in osrednjega strateškega okvira za krepitev odpornosti države. Geopolitične okoliščine, izzivi in trendi, opredeljeni v uvodu, so nedvoumno zaznamovali zadnje desetletje ter bistveno preoblikovali zaznavanje varnosti in stabilnosti – tako na nacionalni kot mednarodni ravni. Razkrili so omejitve reaktivnega pristopa in spodbudili prehod k proaktivnemu načrtovanju, krepitvi preventivnih zmogljivosti ter sistematičnemu razvoju odpornosti. Vse jasneje postaja, da se moramo kot država in družba osredotočiti na dolgoročne rešitve, ki ne le odpravljajo sedanje pomanjkljivosti, temveč tudi izkoriščajo strateške priložnosti ter zmanjšujejo ranljivost pred prihodnjimi krizami.

V okviru celovitih vaj v obrambnem sistemu ter sistemu varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, ki potekajo na ravni Nata, EU ter države, je bilo ugotovljeno, da je Republika Slovenija odporna država z vzpostavljenimi temeljnimi mehanizmi za delovanje ob nastanku izrednih dogodkov. Sočasno so bila prepoznana tudi področja, ki jih je treba prenoviti oziroma pri katerih se kažejo priložnosti za nadaljnjo krepitev zmogljivosti, izboljšanje usklajenosti in povečanje celovite pripravljenosti na kompleksne izzive sodobnega časa.

V tem kontekstu strategija opredeljuje vizijo in poslanstvo pri razvoju ter krepitvi odpornosti. Njen namen je povezati prednosti, prepoznati priložnosti za izboljšavo ter zagotoviti trdne temelje za trajnostno, sistematično in dolgoročno krepitev odpornosti Republike Slovenije na vseh ravneh delovanja.

Vizija strategije je zagotoviti odpornost Republike Slovenije in pripravljenost njenih državljanov na varnostne izzive prihodnosti. Temelji na pravočasnem in učinkovitem prepoznavanju ter obvladovanju varnostnih tveganj in groženj na vseh opredeljenih področjih odpornosti¹, hkrati pa zagotavlja hitro okrevanje ter neprekinjeno delovanje države in družbe. Temeljni steber vizije je tesno sodelovanje med državnimi ustanovami in lokalnimi skupnostmi, zasebnim sektorjem, prebivalci in drugimi ključnimi akterji. Pri tem sta pomembni tudi vzpostavitve zaupanja prebivalcev v ustanove, ki delujejo transparentno, odgovorno in učinkovito, ter njihova proaktivna vloga pri soustvarjanju celovite odpornosti. Prav tako je pomembna tudi krepitev partnerstev Republike Slovenije znotraj EU in mednarodnih organizacij, kot sta Nato in Združeni narodi, ter mednarodnih odnosov, ki pripomorejo k skupnemu predvidevanju, preprečevanju in obvladovanju tveganj in groženj ter zamejevanju širjenja njihovih posledic.

Strategija temelji na treh načelih:

1. **Celovit medresorski pristop** vključuje vse relevantne akterje na lokalni, regionalni in državni ravni. Ta pristop spodbuja sodelovanje, usklajenost politik in optimalno rabo razpoložljivih virov, kar omogoča celovito obravnavo povečanih tveganj ter njihovih medsebojnih vplivov. Hkrati pa zagotavlja učinkovito sodelovanje vseh državnih organov pri uresničevanju strateških ciljev in iz njih izhajajočih ukrepov na opredeljenih področjih odpornosti.

¹ Sklep vlade o določitvi področij nacionalne odpornosti, nosilcev področij in z njimi sodelujočih državnih organov (št. 80100-2/2025/2 z dne 13. 3. 2025) določa 13 področij nacionalne odpornosti: nacionalnovarnostni sistem in neprekinjeno delovanje države; energetika; pitna voda; preskrba s hrano; finančni sistem in bančništvo; gospodarstvo; zdravje; informacijsko-komunikacijski sistemi in omrežja; promet; družbena odpornost; okolje, prostor in naravni viri; strateško komuniciranje; vesolje in nove tehnologije.

2. **Celovit družbeni pristop** krepi kulturo pripravljenosti in odpornosti v celotni družbi ter vključuje državljane, lokalne skupnosti, izobraževalne in znanstvenoraziskovalne ustanove, gospodarske družbe, nevladne ter druge organizacije, kar prispeva k večji splošni pripravljenosti in odzivnosti na različne izredne dogodke.
3. **Celovit pristop k varnostnim tveganjem in grožnjam** obsega razpoložljiva orodja in mehanizme za učinkovito predvidevanje, prepoznavanje, preprečevanje in obvladovanje varnostnih tveganj in groženj ter za odzivanje nanje.

Poslanstvo strategije je vzpostaviti celovit okvir za krepitev odpornosti, ki spodbuja aktivno sodelovanje akterjev na vseh področjih, hkrati pa omogoča pravočasno pripravljenost, učinkovito preprečevanje varnostnih tveganj in groženj, hitro odzivanje nanje in uspešno okrevanje po izrednih dogodkih.

3 STRATEŠKI CILJI

Vlada Republike Slovenije je s sklepom št. 80100-2/2025/2 z dne 13. 3. 2025 določila 13 področij nacionalne odpornosti ter nosilce področij in z njimi sodelujoče državne organe. Za spremljanje in usklajevanje aktivnosti na področju nacionalne odpornosti je kot osrednji organ določila Ministrstvo za obrambo.

Področja nacionalne odpornosti:

1. nacionalnovarnostni sistem in neprekinjeno delovanje države,
2. energetika,
3. pitna voda,
4. preskrba s hrano,
5. finančni sistem in bančništvo,
6. gospodarstvo,
7. zdravje,
8. informacijsko-komunikacijski sistemi in omrežja,
9. promet,
10. družbena odpornost,
11. okolje, prostor in naravni viri,
12. strateško komuniciranje,
13. vesolje in nove tehnologije.

Področja nacionalne odpornosti so usklajena z Natovimi sedmimi zahtevami civilne pripravljenosti.² Strateški cilji, določeni za posamezno področje, so utemeljeni na podlagi ključnih načel strategije in predstavljajo temelj za sistematično krepitev nacionalne odpornosti.

Vlada Republike Slovenije bo znotraj nekaterih področij nacionalne odpornosti skladno z Zakonom o kritični infrastrukturi (Uradni list Republike Slovenije, št. 102/24) (v nadaljevanju: ZKI-1) na podlagi predlogov nosilcev sektorjev kritične infrastrukture določila kritične subjekte in njihovo kritično infrastrukturo. Nosilci sektorjev kritične infrastrukture pri ugotavljanju kritičnih subjektov upoštevajo strategijo za odpornost kritičnih subjektov iz 5. člena ZKI-1. Kritični subjekti pa morajo sprejeti ustrezne ter sorazmerne tehnične, varnostne, organizacijske in druge ukrepe za odpornost, kar še dodatno prispeva h krepitvi nacionalne odpornosti in uresničevanju strateških ciljev te strategije.

3.1 Nacionalnovarnostni sistem in neprekinjeno delovanje države

² Natovih sedem zahtev civilne pripravljenosti vključuje: zagotavljanje neprekinjenega delovanja oblasti in ključnih vladnih storitev; odporno oskrbo z energenti; zmožnost učinkovitega obravnavanja nenadzorovanega gibanja ljudi; odpornost zalog oziroma virov hrane in vode; zmožnost obravnave množičnih žrtev; odporne civilne komunikacijske sisteme; odporne civilne transportne sisteme.

Nacionalnovarnostni sistem in neprekinjeno delovanje države predstavljata sposobnost države, da usklajuje aktivnosti, ocenjuje tveganja, izvaja prednostne naloge ter pravočasno sprejema suverene odločitve, hkrati pa zagotavlja delovanje ključnih vladnih funkcij in storitev v vseh pogojih. Pomembno je delovanje nacionalnovarnostnega sistema z vsemi tremi podsistemi. Sestavljajo ga obrambni sistem (vojaška in civilna obramba), sistem notranje varnosti ter sistem varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami. Prav tako sta nujna vzdrževanje vladavine prava ter zagotovitev zunanjepolitičnega delovanja, zlasti na ravni Nata in EU, ter tesnega sodelovanja med njima in s strateškimi partnerji. To omogoča uveljavljanje interesov, podporo partnerjev ter učinkovito mednarodno sodelovanje.

Odporno delovanje oblasti pomeni njeno neprekinjeno delovanje, izvajanje linije nasledstva ter upoštevanje postopkov ob aktivaciji rezervnih lokacij v krizah, izrednem stanju ali vojni. Vključuje tudi pripravljenost državnih organov, lokalnih skupnosti in gospodarstva, da prednostno razporedijo vire za potrebe civilnega prebivalstva in delovanja oboroženih sil ter izpolnjujejo cilje odpornosti, ki so jih določile mednarodne organizacije, katerih članica je Republika Slovenija na podlagi mednarodnih pogodb.³

Vzpostaviti je treba primerno infrastrukturo za namestitev razseljenih ljudi, zagotoviti sposobnost dekonflikta istočasnega gibanja civilnega prebivalstva in oboroženih sil, vključno z zavezniškimi, ter omogočiti prehodnost poti, ki se uporabljajo za vzdrževanje in okrepitev oboroženih sil.

Ključna sta vzpostavitev evidence objektov za zaščito prebivalstva in izvajanje ukrepov za izboljšanje njihovega stanja. Z razvojem informacijskih rešitev se prebivalstvu predstavijo samozaščitni ukrepi, evakuacijski načrti ter podatki o objektih za zaščito prebivalstva in o njihovih zmogljivostih za zagotavljanje varnosti ob izrednih dogodkih.

Z nacionalno robustno odpornostjo vojaških zmogljivosti in civilne pripravljenosti bomo krepili tudi Natovo kolektivno obrambo ter odvracanje.

Strateški cilji:

1. zagotovitev neprekinjenega delovanja nacionalnovarnostnega sistema ter krepitev njegove odpornosti;
2. povečevanje zmožnosti zoperstavljanja nacionalnovarnostnega sistema na grožnje in tveganja ter hitrega odziva nanje;
3. zagotavljanje neprekinjenega delovanja ključnih državnih funkcij in kadrovske vire ter popolnjevanje nacionalnovarnostnih struktur in
4. izvajanje usposabljanj in vaj ter prenos naučenih lekcij in dobrih praks v nacionalnovarnostni sistem ter krepitev zavedanja o pomenu nacionalnovarnostnega sistema in kolektivne obrambe v družbi ter med posamezniki.

Uresničevanje ciljev na področju nacionalnovarnostnega sistema in neprekinjenega delovanja države:

Cilji bodo uresničeni z izvajanjem nalog iz strateških dokumentov na področjih obrambe, notranje varnosti ter varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami. Prav tako bodo prenovljeni obrambni načrti nosilcev obrambnega načrtovanja, ki vključujejo tudi naloge za njihovo neprekinjeno delovanje in sočasno podpiranje neprekinjenega delovanja drugih povezanih subjektov, in sicer s poudarkom na uresničevanju vseh treh ciljev civilne obrambe.⁴ Za zagotavljanje neprekinjenega delovanja oblasti bo treba načrtovati in zagotoviti redundančne zmogljivosti, vključno z rezervnimi lokacijami in zmogljivostmi za delovanje. Obseg civilnih zmogljivosti za delovanje sil znotraj nacionalnovarnostnega sistema bo treba okrepiti, predvsem z vključevanjem dodatnih subjektov na podlagi sistemskih in normativnopravnih sprememb ter s sklepanjem dodatnih pogodb.

Za povečanje odpornosti nacionalnovarnostnega sistema se bodo zagotovili ustrezni in zadostni materialni, kadrovske in finančni pogoji znotraj vseh treh podsistemov sistema nacionalne varnosti,

³ Cilji odpornosti mednarodnih organizacij so kolektivni cilji Nata in skupni cilji EU.

⁴ Ključni cilji civilne obrambe so podpirati Slovensko vojsko in vojaško obrambo države, ohraniti neprekinjeno delovanje oblasti ter ohraniti delovanje gospodarskih in drugih dejavnosti, ki so pomembne za obrambo, preskrbo ter preživetje prebivalstva.

vključno z ustreznimi količinami in vrstami zalog za delovanje sistema. Ukrepi se bodo nanašali tudi na subjekte, ki sodelujejo pri opravljanju nalog za delovanje celotnega nacionalnovarnostnega sistema v spremenjenih okoliščinah.

3.2 Energetika

Odpornost na energetskem področju zagotavlja zanesljivo, vzdržljivo in razpršeno preskrbo z energijo ter prenos energije v vseh pogojih. Odzvati se je treba na ranljivosti, ki izhajajo iz odvisnosti od tujih trgov, oziroma zagotoviti energetsko samozadostnost in zadostne zaloge za daljše obdobje kriz, izrednega stanja ali vojne. Povečati je treba nacionalno pripravljenost na morebitne dolgotrajnejše prekinitve oskrbe z energenti in zagotoviti prednostni dostop do energetskih storitev. Pozornost je treba nameniti preprečevanju prekinitve preskrbe z energenti in dobavnih verig, zagotavljanju stabilnosti cen in dobavljivosti zalog, izboljšanju zaščite infrastrukture ter tudi podnebno povzročenim ekstremnim vremenskim pojavom. Prav tako je treba oblikovati in izvajati načrte za zagotavljanje neprekinjenosti delovanja ključnih energetskih storitev, vzpostaviti ukrepe za zaščito nacionalne energetske infrastrukture ter zagotoviti izpolnjevanje kolektivnih in skupnih ciljev odpornosti.

Strateški cilji:

1. krepitev energetske infrastrukture, vključno z omrežji, proizvodnimi viri in hranilniki energije;
2. krepitev kibernetске varnosti ter zaščite energetske infrastrukture in poslovanja kritičnih subjektov v energetskem sektorju;
3. vzpostavitev energetskih skupnosti in mehanizmov za samooskrbo z elektriko, sintetičnimi in obnovljivimi plini ter alternativnimi viri za transport, ob hkratnem uvajanju in povečanju raznovrstnosti virov uvoza energentov;
4. spodbujanje varčevanja z energijo in vlaganje v decentralizirano proizvodnjo elektrike, bioplina ter vodika;
5. oblikovanje, vzpostavljanje in vzdrževanje minimalnih strateških zalog utekočinjenega plina in varnostnih zalog naftnih derivatov, ki ustrezajo povprečnemu dnevnetemu neto uvozu za 90 dni, in
6. vzpostavitev načrta za stabilno zagotavljanje energije osnovni industriji, ki je nujna za delovanje države, obrambo, preskrbo in preživetje prebivalstva ob izrednih dogodkih.

Uresničevanje ciljev na področju energetike:

Cilji bodo uresničeni z usklajenim delovanjem na tehnološkem, zakonodajnem, ekonomskem in družbenem področju, in sicer z namenom zmanjšanja potreb po energiji in odvisnosti od uvoza, povečevanja diverzifikacije (energentov, tehnologij in lokacij proizvodnje, dobavnih virov in poti ter drugega), skladiščenja energije ter obvladovanja tveganj na energetskih trgih.

Republika Slovenija si bo prizadevala povečati delež električne energije, proizvedene iz domačih proizvodnih naprav, ter zagotoviti zadostne proizvodne zmogljivosti za dolgoročno samozadostnost pri oskrbi z električno energijo. Višja stopnja energetske samozadostnosti bo dosežena z zmanjševanjem odvisnosti od uvoza fosilnih goriv, izboljšanjem učinkovitosti rabe energije, uporabo obnovljivih virov energije ter ohranjanjem varnega obratovanja jedrskih objektov v Republiki Sloveniji.

Republika Slovenija bo tudi v prihodnosti zagotavljala količino rezerv nafte in njenih derivatov, ki ustreza najmanj 90-dnevni povprečni porabi v preteklem letu. Ob tem si bo prizadevala za krepitev skladiščnih zmogljivosti za te rezerve na ozemlju Republike Slovenije.

Za doseg ciljev bo uvedeno bolj razvojno naravnano financiranje razvoja distribucijskega omrežja, usmerjeno v povečanje zmogljivosti, odpornost proti motnjam, tehnološke naprednosti ter izkoriščanje prožnosti virov in bremen. Vse to bomo dosegli tudi z boljšo povezljivostjo elementov za merilnim mestom z elementi pred njim.

Za zagotavljanje zanesljivosti oskrbe s plinom bo Republika Slovenija tudi v prihodnosti izvajala in krepila ukrepe za stabilno delovanje trga plina, zlasti z omogočanjem diverzifikacije virov in dobavnih poti. V ta namen bo krepila plinovodne povezave med državami, tudi z gradnjo vodikovodnega

prenosnega sistema, in posledično zagotavljala zanesljivost delovanja sistemov ter oskrbo tudi ob izpadu posameznega vira plina.

Za povečanje odpornosti energetskega sistema je nujno redno izvajanje stresnih testov ključne energetske infrastrukture, s katerimi se preverja vpliv podnebno povzročenih ekstremnih vremenskih pojavov na proizvodne objekte, prenosno omrežje in oskrbovalne verige ter omogoča pravočasno načrtovanje zaščitnih ukrepov. Posebno pozornost pa je treba nameniti mednarodnemu sodelovanju in odnosom, ki omogočajo hitro mobilizacijo pomoči, diverzifikacijo virov ter stabilizacijo dobavnih verig.

3.3 Pitna voda

Oskrba s pitno vodo omogoča zanesljivo upravljanje vodnih virov in njihovo varovanje z vzpostavitvijo vodovarstvenih območij. Pomembni so tudi načrtovanje in zagotavljanje zadostnih količin pitne vode v državnih blagovnih rezervah ali drugih zalogah za vse mogoče scenarije ter gradnja infrastrukture, ki omogoča neprekinjen dostop do pitne vode. Dostop do pitne vode je treba zagotoviti vsem prebivalcem, vključno z izpolnjevanjem potreb zaveznitva. Pozornost je treba nameniti tudi upravljanju vodnih virov, namenjenih oskrbi vzrejnih živali. Vse pogostejši ekstremni vremenski pojavi zahtevajo prilagoditve države in prebivalstva na spremenjene razmere, kar se mora odražati tudi v načrtih za zagotavljanje neprekinjenosti preskrbe s pitno vodo.

Strateški cilji:

1. zaščita in skrb za vodne vire, ki so namenjeni oskrbi s pitno vodo, z vzpostavitvijo vodovarstvenih območij oziroma uvedbo režimov za omejevanje vnosa hranilnih snovi in onesnaževal;
2. zagotovitev dostopa do skladne in zdravstveno ustrezne pitne vode za vse prebivalce Republike Slovenije v vseh pogojih;
3. varovanje zdravja ljudi in okolja s preprečevanjem in zmanjševanjem emisij v vode, odkrivanjem virov obremenjevanja ter izboljšanjem učinkovitosti čiščenja odpadnih voda;
4. zagotovitev dolgoročne finančne vzdržnosti ter vlaganj v infrastrukturo za oskrbo s pitno vodo, tudi na lokalni ravni;
5. zmanjševanje vodnih izgub iz vodovodnih sistemov ter uporaba novih tehnologij in tehnik za vzpostavitev nadzora nad učinkovito rabo pitne vode in
6. zagotavljanje zadostnih količin pitne vode v državnih blagovnih rezervah, skladno z veljavnim Petletnim programom oblikovanja državnih blagovnih rezerv.

Uresničevanje ciljev na področju pitne vode:

Cilji bodo uresničeni z izvajanjem javne službe oskrbe s pitno vodo. Pri tem sta pomembni odporna in učinkovita infrastruktura za oskrbo s pitno vodo ter usposobljenost za zagotavljanje oskrbe tudi ob izrednih dogodkih. Ustrezna kakovost in količinsko stanje vodnih teles bosta zagotovljena z učinkovitim upravljanjem, zaščito in nadzorom površinskih ter podzemnih voda, obalnih in morskih virov ter z izvajanjem ukrepov za doseganje njihovega dobrega stanja. Zagotovljena bosta trajnostna raba in varstvo površinskih in podzemnih voda, hkrati pa bodo sprejeti ukrepi za preprečevanje in zmanjševanje onesnaževanja voda.

3.4 Preskrba s hrano

Odpornost na področju preskrbe s hrano obsega celoten prehranski sistem: primarno pridelavo in prirajo, živilskopredelovalno industrijo, trgovino na drobno, veletrgovino, javno prehrano, hotele, restavracije in menze, skladiščenje, transport, distribucijo ter podporne informacijsko-komunikacijske sisteme in sisteme sledljivosti. Za krepitev odpornosti prehranskega sistema so nujni ustrezna pripravljenost na izredne dogodke, odzivanje nanje in sposobnost hitrega okrevanja po njih. Prav tako je pomembno osredotočenje na dolgoročno zmanjševanje sistemskih ranljivosti prehranskega sistema, kot so zmanjševanje sistemskih primanjkljajev ter povečanje samooskrbe, konkurenčnosti, modernizacije in diverzifikacije.

Strateški cilji:

1. povečanje prehranske samooskrbe in konkurenčnosti, zaščita kmetijskih zemljišč, krepitev regionalnih verig, povečevanje deleža hrane slovenskega porekla v javnih zavodih;
2. obvladovanje uvozne odvisnosti z analizo kritičnih uvoznih tokov za hrano, krmo, reprodukcijski material in tehnološko opremo, identifikacija pragov odvisnosti in priprava scenarijev nadomeščanja in diverzifikacije;
3. krepitev pridelave, priraje, predelave, skladiščenja in logistike, vzpostavitev sistema za njihovo spremljanje, upravljanje in zagotavljanje neprekinjenega delovanja, pridobivanje podatkov o ključnih zalogah v realnem času, izvajanje stresnih testov ter razvoj protokolov ukrepanja;
4. zagotavljanje zadostnih količin hrane v državnih blagovnih rezervah, skladno z veljavnim Petletnim programom oblikovanja državnih blagovnih rezerv, in
5. zagotavljanje preskrbe s kakovostno in varno hrano za vse prebivalce Republike Slovenije v vseh pogojih.

Uresničevanje ciljev na področju preskrbe s hrano:

Cilji bodo uresničeni s trajnim varovanjem, ohranjanjem in upravljanjem kakovostnih kmetijskih zemljišč, povečevanjem prehranske samooskrbe (pri čemer bodo določene ciljne stopnje samooskrbe po skupinah živil), ob hkratni uskladitvi z razvojem predelave, skladiščenja in logistike ter učinkovito rabo vode in energije. Posodobitev in investicijsko podprta krepitev konkurenčnosti kmetijstva in živilskih podjetij bo omogočena z vzpostavitvijo namakalnih sistemov, rastlinjakov, tehnološko naprednih predelovalnih zmogljivosti, hladilnic, skladišč, logistično-distribucijskih centrov ter razvojem digitalnih platform za podporo kratkim dobavnim verigam in javnemu naročanju. Spodbujala se bosta krepitev regionalnih verig ter povečevanje deležev lokalne hrane v javnih zavodih, vključno s podporo shemam kakovosti (na primer izbrana kakovost – Slovenija, ekološko) in tržnim mehanizmom za višjo dodano vrednost. K odpornosti prehranskega sistema bo prispevalo tudi javno naročanje, ki bo temeljilo na poenostavljenih postopkih, jasno opredeljenih prehranskih in kakovostnih merilih, zagotavljanju sledljivosti ter pogodbenih mehanizmi za neprekinjeno dobavo. Prav tako se bodo spodbujali lokalne pobude ter medpanožno in medsektorsko sodelovanje. Pozornost bo namenjena tudi obvladovanju uvozne odvisnosti za hrano, krmo, reprodukcijski material in tehnološko opremo ter pripravi scenarijev nadomeščanja in diverzifikacije. Za hitro mobilizacijo pomoči, diverzifikacijo virov in stabilizacijo dobavnih verig v primeru nastanka izrednih dogodkov bo pomembna tudi krepitev mednarodnih odnosov in sodelovanja.

Vzpostavljeno bo redno poročanje ključnih deležnikov o zalogah, zmogljivostih ter logističnih ozkih grlih. Izvajali se bodo stresni testi dobavnih verig in razvijali protokoli ukrepanja. Skladno s Petletnim programom oblikovanja državnih blagovnih rezerv bodo zagotovljene zadostne količine hrane v državnih blagovnih rezervah. Prizadevanja bodo usmerjena tudi v zmanjševanje tveganj, povezanih s tujim lastništvom v prehranskem sistemu, ter oblikovanje in povečevanje zalog na izbranih logističnih točkah. Z opredelitvijo minimalnih prehranskih potreb in ciljnega časa prve dostave bo zagotovljena preskrba s kakovostno in varno hrano za vse prebivalce Republike Slovenije v vseh pogojih, vključno z izpolnjevanjem obveznosti v okviru zaveznitva. Posebna pozornost bo namenjena tudi zagotavljanju prehranske varnosti ranljivih skupin prebivalstva.

3.5 Finančni sistem in bančništvo

Odporen finančni sistem, vključno z bančništvom, omogoča dolgoročno vzdržen javnofinančni sistem, usklajeno denarno politiko, regulacijo cen ter uravnotežen razvoj države, družbe in predvsem gospodarstva prek ustreznega financiranja. Zato je treba pravočasno prepoznati tveganja in grožnje, ustrezno opredeliti kapitalske zahteve ter zagotoviti neprekinjeno delovanje finančnega sistema in bančništva. Vzdrževanje kapitalske ustreznosti in likvidnosti bank ter zagotavljanje preglednosti trga krepijo odpornost finančnega in bančnega sistema. Sistemska zakonodaja predvideva mehanizme za pravočasno reševanje bank v težavah ter za zagotavljanje njihove likvidnosti in kapitalske ustreznosti. To je pomembno tudi za financiranje javnih potreb in gospodarstva, spodbujanje investiranja in financiranje likvidnosti za zagotavljanje odpornosti v krizah, izrednem stanju ali vojni. Pri tem je treba upoštevati, da ustrezne priprave in vzpostavitev potrebnih zmogljivosti nacionalnovarnostnega sistema Republike Slovenije zahtevajo večletno obdobje ter stalno, predvidljivo in zadostno zagotavljanje finančnih virov. Zato je treba vzpostaviti dodatne mehanizme, ki bodo zagotavljali ustrezno raven

finančnih virov nacionalnovarnostnega sistema, da se bo ta sposoben spoprijemati z varnostnimi grožnjami in tveganji v vseh pogojih.

Strateški cilji:

1. zagotavljanje zakonodajnega okvira za nemoteno delovanje in krepitev bančnega sistema, učinkovito reševanje bank, zaščito imetnikov vlog ter financiranje gospodarstva;
2. zagotavljanje neprekinjenega delovanja plačilnega prometa;
3. razvoj trga kapitala v Republiki Sloveniji (zlasti organiziranega trga (LJSE) in alternativnih investicijskih skladov);
4. povečanje domačih naložb v delnice in obveznice izdajateljev s sedežem v Republiki Sloveniji;
5. večja mobilizacija sredstev domačih institucionalnih vlagateljev v finančne instrumente in investiranje v izdajatelje s sedežem v Republiki Sloveniji (drugi pokojninski steber, zavarovalnice, vzajemni skladi);
6. izvedba pokojninske reforme za uvedbo močnega drugega pokojninskega stebra;
7. povečanje učinkovitosti pri odkrivanju in preprečevanju pranja denarja ter financiranja terorizma v Republiki Sloveniji in čezmejno in
8. oblikovanje normativnih podlag in mehanizmov za sistemsko financiranje ter zagotavljanje zadostnega obsega finančnih sredstev za vse podsisteme nacionalnovarnostnega sistema Republike Slovenije.

Uresničevanje ciljev na področju finančnega sistema in bančništva:

Cilji bodo uresničeni s krepitvijo stabilnosti in varnosti plačilne infrastrukture, izvajanjem stresnih testov bank ter spremljanjem sistemskih tveganj. Nadgrajeni bodo informacijski sistemi za zgodnje zaznavanje sumljivih transakcij. Spodbujala se bo večja udeležba domačih vlagateljev na slovenskem kapitalnem trgu, vzpostavljeni bodo spodbude za povečanje domačih naložb v delnice in obveznice izdajateljev s sedežem v Republiki Sloveniji ter mobilizacija sredstev domačih institucionalnih vlagateljev v finančne instrumente in investiranje v izdajatelje s sedežem v Republiki Sloveniji. Spodbujala se bosta razvoj in uporaba ugodnejših finančnih virov za gospodarstvo. Prav tako bo potekalo izboljšanje finančne pismenosti prebivalstva in podjetij.

3.6 Gospodarstvo

Odpornost gospodarstva temelji na visoki stopnji produktivnosti, ustvarjanju visoke dodane vrednosti, usmerjenosti v pametno in zeleno gospodarstvo, gospodarski rasti, povečanju obsega proizvodnje v specifičnih dejavnostih, vključevanju v mednarodne menjave in nizki stopnji inflacije. Za ohranjanje konkurenčnosti in odpornosti slovenskega gospodarstva je bistveno krepiti zmogljivosti na področju (kritične) infrastrukture, industrije, malih in srednje velikih podjetij ter razvoja, raziskav in inovacij. Ob tem je treba spodbujati investicije v gospodarstvu in znanosti, razvoj novih tehnologij, gradnjo in uvajanje inovativnih rešitev ter zagotoviti surovine in nadomestne dele za delovanje gospodarstva. Zato so pomembni spodbujanje industrije, ki je ključna za delovanje države in preživetje prebivalstva, krepitev neodvisnosti ter samooskrbe z različnimi surovinami in zagotavljanje neprekinjenega delovanja dobavnih verig za proizvode, polizdelke ali surovine, ki jih ni mogoče zagotoviti na nacionalni ravni. Spodbujati je treba tudi razvoj sodobne, tehnološko napredne in konkurenčne obrambne industrije, ki bo temeljila na inovacijah, strateški avtonomiji ter sodelovanju med državo, znanostjo in gospodarstvom. Taka industrija bo prispevala k nacionalni in mednarodni varnosti ter hkrati omogočala tehnološki napredek, gospodarsko rast in odpornost države.

Strateški cilji:

1. spodbujanje osnovne industrije, zagotavljanje surovin in nadomestnih delov za gospodarstvo, zmanjšanje odvisnosti od uvoza in zagotavljanje diverzifikacije dobavnih verig ključnih materialov;
2. spodbujanje raziskav in razvoja, investicij, partnerstev med podjetji, državo in raziskovalnimi ustanovami v strateških panogah in dobavnih verigah;
3. uporaba prebojnih tehnologij za ustvarjanje strateške prednosti, povečevanje konkurenčnosti ter samozadostnosti;
4. krepitev nacionalne industrijske in tehnološke baze, razvoj strateških partnerstev za oblikovanje učinkovitega multilateralnega mednarodnega ekonomskega sistema za izmenjavo najboljših praks, prenos tehnologij ter sodelovanje pri skupnih projektih in

5. vzpostavitev mehanizmov za ohranjanje lastništva ključnih strateških gospodarskih subjektov v slovenski lasti.

Uresničevanje ciljev na področju gospodarstva:

Cilji bodo uresničeni s krepitvijo nacionalnih gospodarskih zmogljivosti ter spodbujanjem domače proizvodnje ključnih surovin, polizdelkov in izdelkov. Poseben poudarek bo namenjen zmanjševanju odvisnosti od uvoza ter vzpostavljanju varnih in raznovrstnih dobavnih verig. Omogočena bo podpora slovenskim mikro, majhnim in srednje velikim podjetjem, zlasti tistim v zagoni in tistim s potencialom hitre rasti. Hkrati se bodo spodbujale naložbe v raziskave, razvoj in inovacije, predvsem tiste, ki prispevajo k ustvarjanju strateške prednosti ter povečujejo konkurenčnost in samozadostnost. Razvoj strateških partnerstev z regijskimi državami bo omogočal prenos tehnologij, izmenjavo dobrih praks in sodelovanje pri projektih.

3.7 Zdravje

Zdravje je temeljni pogoj za delovanje posameznika, skupnosti in družbe. V okviru odpornosti na področju zdravja se naslavljajo tudi fizično in duševno zdravje posameznikov, preprečevanje poškodb in rehabilitacija ter sposobnost prilagajanja različnim okoliščinam. Odpornost na področju zdravja je bistvena za zagotavljanje visoke kakovosti življenja in zmanjševanje bremena bolezni v družbi. Dostopnost osnovne zdravstvene oskrbe, zdravo življenjsko okolje ter kakovostna hrana in voda predstavljajo temeljne pogoje za ohranjanje ter krepitev zdravja. Hkrati je treba zagotoviti zadostne zmogljivosti za kompleksno oziroma dolgotrajno obravnavo večjega števila žrtev, prepoznati kritične primanjkljaje (na primer pomanjkanje bolnišničnih postelj, zmogljivosti enot za intenzivno nego ali zalog krvi) in jih odpraviti. Pripraviti je treba načrte za delovanje zdravstva, tako civilnega kot vojaškega, v vseh pogojih. Zdravstveno podporo je treba zagotoviti tudi v regijah, v katerih potekajo vojaški premiki ali so nameščene nacionalne in zavezniške enote. Predvideti je treba gibanje večjih množic (begunci, notranje razseljene osebe) na lokalni in državni ravni ter zagotoviti pomoč pri zdravstveni oskrbi večjega števila ljudi.

Strateški cilji:

1. zagotovitev zadostne zdravstvene zmogljivosti in dostopnosti do zdravstvenih storitev v vseh pogojih ter optimiziranje zdravstvene oskrbe za obravnavo večjega števila obolelih oziroma poškodovanih oseb;
2. vzpostavitev politike za zagotavljanje ustreznega zdravstvenega kadra in sistematičen razvoj zdravstvenih zmogljivosti;
3. ohranjanje in krepitev zdravja prebivalstva v vseh pogojih in
4. vzpostavitev zadostnih zalog zdravil in medicinskih pripomočkov v državnih blagovnih rezervah v skladu z veljavnim Petletnim programom oblikovanja državnih blagovnih rezerv.

Uresničevanje ciljev na področju zdravja:

Cilji bodo uresničeni z ukrepi za zagotovitev dostopnosti ustreznih zdravstvenih storitev, nadgradnjo infrastrukture za izvajanje zdravstvene dejavnosti na vseh ravneh, širitvijo mreže centrov za krepitev zdravja, prilagajanjem zdajšnjih in uvajanjem novih preventivnih zdravstvenih programov. Dodatno bodo cilji uresničeni z ukrepi za sistematično preprečevanje poškodb in zdravljenje bolezni ter varno vrnitvijo na delo oziroma dolžnost. Prav tako se bo izvajala krepitev odpornosti sistema socialnega varstva in dolgotrajne oskrbe ter vzpostavitev celostne mreže centrov za obravnavo posameznih ciljnih skupin.

K povečanju zdravstvenih zmogljivosti bo prispevala vzpostavitev nacionalnega zdravstvenega centra za izredne razmere in drugih geografsko razpršenih rezervnih bolnišničnih oddelkov ter heliportov pri bolnišnicah in postavitve enega dodatnega modularnega bolnišničnega oddelka.

Dostopnost do zdravstvenih storitev se bo povečala z zagotovitvijo zadostnih zmogljivosti za kompleksno oziroma dolgotrajno obravnavo večjega števila žrtev, prepoznavanjem kritičnih primanjkljajev (na primer pomanjkanje bolnišničnih postelj, zmogljivosti enot za intenzivno nego ali zalog krvi) in njihovo odpravo. Posodobili se bodo ključni sistemi, prostori, naprave in oprema za odvzem, testiranje in predelavo darovane krvi ter hranjenje in distribucijo pripravljenih komponent krvi in zdravil iz krvne plazme.

Zadostne zaloge zdravil in medicinskih pripomočkov bodo zagotovljene z okrepitevijo zalog v državnih blagovnih rezervah ter v javnih in zasebnih zdravstvenih zavodih.

S spodbujanjem ukrepov, ki prispevajo k ohranjanju fizičnega in duševnega zdravja posameznikov, se bosta dosegla višja kakovost življenja in zmanjšano breme bolezni v družbi.

V okviru razvojno-raziskovalnih in inovacijskih projektov bo obravnavano tudi vojaško zdravstvo, pri čemer bodo upoštewane pridobljene izkušnje iz vojn in konfliktov v neposrednem ali širšem okolju.

3.8 Informacijsko-komunikacijski sistemi in omrežja

Odpornost informacijsko-komunikacijskih sistemov in omrežij zagotavlja varen, neprekinjen in točen prenos, shranjevanje, zapisovanje in drugo obdelavo podatkov oziroma informacij z uporabo sodobnih informacijsko-komunikacijskih tehnologij. V ta namen je treba zagotoviti neprekinjeno delovanje ključnih informacijsko-komunikacijskih sistemov in omrežij za opravljanje storitev in dejavnosti v državi ter zmožnost komuniciranja s civilnim prebivalstvom ob izrednih dogodkih. V digitalni dobi se povečujejo tveganja, povezana z nenadno oziroma dolgotrajno prekinitvijo teh sistemov in omrežij, zato sta pomembni pripravljenost in odpornost nanje, vključno z vzpostavitvijo rezervnih sistemov ter zmožnostjo hitre ponovne vzpostavitve delovanja. Odporni informacijsko-komunikacijski sistemi in omrežja zagotavljajo tudi podporo obrambnim silam in izvajanju ključnih funkcij, vključno s prednostnim dostopom do komunikacijskih storitev, sistemom opozarjanja in obveščanja ter povezljivostjo s poveljstvi zavezniških sil na območju Republike Slovenije.

Strateški cilji:

1. krepitev odpornosti ključnih informacijsko-komunikacijskih sistemov in omrežij z vzpostavitvijo redundantnih zmogljivosti;
2. zagotovitev konkurenčnih pogojev za pridobitev ustrezno usposobljenega kadra na področju informacijsko-komunikacijskih tehnologij in informacijske varnosti;
3. zagotovitev redundančnosti in povezljivosti informacijsko-komunikacijskih sistemov ter omrežij na nacionalni ravni in
4. zagotavljanje delovanja informacijskih rešitev za zgodnje opozarjanje in pravočasno ukrepanje.

Uresničevanje ciljev na področju informacijsko-komunikacijskih sistemov in omrežij:

Cilji bodo uresničeni s kadrovsko in tehnološko okrepitevijo organov na operativni ravni sistema zagotavljanja kibernetске varnosti ter z vzdrževanjem in nadgradnjo omrežij državnih organov ter gospodarskih družb, zavodov in drugih organizacij, katerih dejavnost je posebnega pomena za obrambo. Poseben poudarek bo namenjen spodbujanju razvoja in uvajanju novih tehnologij na področju kibernetске varnosti ter vzpostavljanju ustreznih kibernetских zmogljivosti za varovanje informacijsko-komunikacijskih sistemov državnih organov. Pozornost bo namenjena tudi zmanjšanju odvisnosti od tujih ponudnikov ključnih informacijsko-komunikacijskih rešitev, zlasti pri nakupu strojne in programske opreme ter uporabi računalniških oblčnih storitev.

Zagotovljeni bodo pogoji za nemoteno delovanje ključnih informacijsko-komunikacijskih sistemov in omrežij ob velikih naravnih in drugih nesrečah. Med drugim bosta potekali zagotavljanje robustnosti in zanesljivosti globalnih satelitskih navigacijskih sistemov ter vzpostavljanje alternativnih rešitev za ohranjanje neprekinjenega delovanja kritičnih sistemov, kot so zagotavljanje kakovostnih topografskih in drugih prostorskih podatkov, nadgradnja integracije podatkov v realnem času ter razvoj digitalnih geoprostorskih dvojčkov.

Hkrati se bodo izvajali redni programi ozaveščanja na področju kibernetске varnosti, vsebine s tega področja pa bodo vključene v sistem izobraževanja in usposabljanja.

Za zagotovitev odpornosti ključnih informacijsko-komunikacijskih sistemov in omrežij je nujno redno izvajanje stresnih testov telekomunikacijske in informacijske infrastrukture. Z njimi se bo preverjal vpliv ekstremnih vremenskih pojavov, izpadov energije, vročinskih obremenitev in motenj v dobavnih verigah

na delovanje omrežij, kar bo omogočalo pravočasno načrtovanje alternativnih komunikacijskih poti ter rezervnih zmogljivosti.

3.9 Promet

Odpornost na prometnem področju zagotavlja neprekinjeno delovanje in dostopnost prometne infrastrukture ter oskrbovalnih verig, ki so ključne za podporo vitalnim funkcijam države. To pomeni, da je vlaganje v razvoj in obnovo prometnega omrežja zelo pomembno. Lokalni in državni prometni sistem morata biti sposobna vzdržati tudi gibanje večjega števila ljudi. Hkrati pa morajo biti zagotovljeni pogoji za neoviran premik oboroženih nacionalnih ali zavezniških sil. Grožnje in tveganja lahko bistveno zmanjšajo pretočnost prometnih koridorjev, začasno onemogočijo delovanje infrastrukturnih vozlišč ter povzročijo motnje v oskrbovalnih verigah. Zato je nujno načrtovanje ukrepov za povečanje odpornosti prometnega sistema, vključno s prilagoditvami infrastrukture, diverzifikacijo kritičnih poti ter zagotavljanjem alternativnih logističnih rešitev v izrednih dogodkih.

Strateški cilji:

1. zagotavljanje neprekinjenega delovanja ključne prometne infrastrukture in sredstev;
2. razvoj prometnega omrežja v Republiki Sloveniji ter cestnega, železniškega, žičniškega, zračnega in pomorskega prometa, plovbe po celinskih vodah ter mednarodnih avtobusnih in železniških prevozov;
3. zagotavljanje prednostne gradnje in obnove prednostnih prometnih koridorjev in alternativnih poti, potrebnih za oskrbo prebivalstva in gospodarstva, nacionalno varnost in obrambo države, ter uresničevanje mednarodnih zavez v primeru poškodb, delne onesposobitve ali uničenja in
4. zagotavljanje hitrih in neoviranih premikov večjega obsega zavezniških oboroženih sil čez ozemlje Republike Slovenije.

Uresničevanje ciljev na prometnem področju:

Cilji bodo uresničeni z izboljšanjem državne in regionalne povezanosti znotraj Republike Slovenije ter z uskladitvijo povezav s sosednjimi državami. Zagotovljeno bo izboljšanje organizacijske in operativne sestave prometnega sistema za zagotovitev njegovih učinkovitosti ter trajnosti.

Prav tako bo zagotovljen ustrezen standard za sedanjo prometno infrastrukturo, poseben poudarek pa bo namenjen njeni pripravljenosti na izredne dogodke. V tem okviru bo pozornost namenjena tudi urejanju in vzdrževanju pomožnih poti, ki imajo pomembno vlogo pri zagotavljanju dostopnosti, oskrbe in delovanje sistema v primerih, ko druge prometne povezave niso prehodne ali so začasno onemogočene.

Izboljšana bo dostopnost potnikov do glavnih mestnih aglomeracij in znotraj njih. Potekale bodo obnova, nadgradnja in novogradnja cest ter železniških prog, hkrati pa tudi posodobitev železniškega voznega parka. Nadgrajeni bosta pristaniška in letališka infrastruktura, v skladu s sprejetimi državnimi prostorskimi načrti za razvoj javnih letališč za mednarodni zračni promet, pri čemer bodo zagotovljeni varnost, rednost ter nemotenost pomorskega in zračnega prometa. Za krepitev njune odpornosti se bo nadaljevalo izpolnjevanje mednarodnih obveznosti Republike Slovenije, prav tako se bodo utrjevali mednarodno sodelovanje in partnerski odnosi. Cilji na prometnem področju bodo dodatno uresničeni z nadgradnjo vseevropskega prometnega omrežja in izboljšanjem dostopnosti regij, ki nimajo neposredne povezave s tem omrežjem.

3.10 Družbena odpornost

Odpornost družbe pomeni zagotavljanje ustreznih pogojev za življenje prebivalcev z vidika socialne varnosti, socialne vključenosti v družbene aktivnosti in preprečevanja socialne izključenosti. Dosega se tudi s podporo programom in storitvam za preprečevanje revščine in zmanjševanje neenakosti, s spodbujanjem enakih možnosti žensk in moških ter krepitvijo družinske politike, ki zagotavlja pogoje za zdrav razvoj in kakovostno življenje otrok in družin ter varstvo otrok pred zlorabami. Pomemben dejavnik družbene odpornosti je dostop do kakovostnega vzgojno-izobraževalnega sistema, ki omogoča prenos znanja, spodbuja razvoj posameznikov, krepi domoljubje, solidarnost in pripadnost, osvešča o pomenu demokracije in nenasilnem reševanju sporov ter širi ozaveščenost o širših vidikih varnosti, odpornosti in pomenu nacionalne obrambe. Ključno je tudi ozaveščanje posameznikov in družbe o njihovi vlogi znotraj

nacionalnovarnostnega sistema ter o pomenu preživetja v vseh pogojih. Med dejavnike, ki krepijo družbeno odpornost, spadajo tudi ukrepi za izboljšanje položaja in ozaveščenosti posameznika, jasno opredeljene pravice in obveznosti ter krepitev ustreznega sistema pokojninskega in invalidskega varstva, politike zaposlovanja, demografske in stanovanjske politike ter sistema dolgotrajne oskrbe. Prav tako so pomembni razvoj in ohranjanje umetnosti, kulture in kulturne dediščine, neodvisni mediji ter varovanje svoboščin, raznovrstnosti in človekovih pravic.

Strateški cilji:

1. zagotovitev dostopa do kakovostne vzgoje in izobraževanja na vseh ravneh ter neprekinjeno izvajanje izobraževalnega sistema;
2. krepitev ekonomske varnosti ljudi, njihovih virov zaslužka in družbenoekonomskih sredstev, zagotovitev odpornosti trga dela, krepitev politike zaposlovanja, zmanjševanje posledic revščine in neenakosti;
3. preprečevanje socialne izključenosti, skrb za socialno varnost in stabilnost, izboljšanje dostopnosti do kakovostnih in vključujočih socialnovarstvenih storitev in programov, varovanje ranljivih skupin, vključno z zaščito otrok ter krepitvijo otrokovih pravic;
4. spodbujanje vključevanja in aktivnega sodelovanja prebivalcev pri soustvarjanju in izvajanju dejavnosti v lokalni skupnosti;
5. krepitev skrbi za kulturno dediščino, razvoj sistemov posredovanja kulturnih vsebin ter zagotavljanja njihove dostopnosti in
6. krepitev pripadnosti, domoljubja ter varnostne kulture, dvigovanje ozaveščenosti posameznikov in družbe o pomenu, vlogi, odgovornosti in dolžnosti v okviru obrambnega sistema Republike Slovenije ter zagotavljanje preskrbe, zaščite in preživetja v najtežjih okoliščinah.

Uresničevanje ciljev na področju družbene odpornosti:

Cilji bodo uresničeni s krepitvijo kakovosti vzgojnega, osnovnošolskega in srednješolskega sistema, visokega šolstva, raziskovanja in programov usposabljanja. Razvoj posameznikovih osebnih, socialnih, kulturnih in strokovnih zmožnosti za delovanje v družbi bo dosežen z dostopom do kakovostnega izobraževanja kot sestavnega del vseživljenjskega izobraževanja, in sicer v različnih oblikah ter okoljih. Vsebine, usmerjene v krepitev pripadnosti in domoljubja, bodo vključene v izobraževalni sistem na vseh ravneh. Hkrati se bodo krepili odpornost in prilagodljivost izobraževalnega sistema na potrebe okolja ter njegova vloga pri spodbujanju gospodarskega razvoja in povečanju produktivnosti. Poseben poudarek bo namenjen hitrejši odzivnosti izobraževalnih programov na spremembe na trgu dela ter zagotavljanju ustreznega in ciljno usmerjenega doizobraževanja.

Skrb za socialno vključenost ter pravičnost bo dosežena s krepitvijo institucionalnih in skupnostnih struktur socialne podpore, to je centrov za socialno delo, nevladnih organizacij, domov za starejše in drugih socialnovarstvenih struktur, ter z izboljšanjem pomoči ranljivim skupinam ljudi. Cilji na področju družbene odpornosti bodo prav tako uresničeni s spodbujanjem kohezije enakosti spolov ter uravnoveženega družbenega razvoja.

Za prilagajanje dolgoročnim demografskim spremembam je treba celostno obravnavati izzive staranja prebivalstva, nizke rodnosti in zmanjševanja števila prebivalcev v delovno aktivni dobi. Posebno pozornost je treba nameniti ustvarjanju pogojev, ki prispevajo k dolgoročni demografski vitalnosti prebivalstva, ohranjanju družbene kohezije in kulturne identitete Republike Slovenije. Pri tem je pomembno izvajati tudi ustrezno migracijsko politiko, s poudarkom na privabljanju tujih strokovnjakov, ki bodo doprinesli k večji dodani vrednosti slovenskega gospodarskega rezultata. Za učinkovito prilagajanje demografskim spremembam ter zagotavljanje dolgoročne finančne vzdržnosti in preskrbljenosti državljanov je prav tako treba izvajati aktivno politiko zaposlovanja. Za vzdržnost pokojninske blagajne je treba izvesti pokojninsko reformo z okrepitvijo drugega pokojninskega stebra. Za različne kategorije oseb, ki potrebujejo nastanitev in oskrbo, je treba zagotoviti zadostno število nastanitvenih zmogljivosti.

Odpornost posameznika oziroma državljanov bo dosežena z ozaveščevalnimi kampanjami in programi za dvig pripadnosti, solidarnosti in varnostne kulture. Spodbujali se bodo sodelovanje v družbenih dejavnostih, tudi na obrambnem področju, usposabljanje in prenos znanja o ravnanju in preživetju v

oteženih in tudi ekstremnih razmerah ter razvoj in podpora socialnovarstvenim in javnozdravstvenim preventivnim programom. V povezavi z drugimi področji nacionalne odpornosti bo treba prebivalce spodbujati k visoki stopnji samozadostnosti in pripravljenosti na izredne dogodke ter ustreznemu odzivanju nanje, vključno z ozaveščanjem o pomenu priprave zalog osnovnih življenjskih potrebščin.

3.11 Okolje, prostor in naravni viri

Poudarek na področju okolja, prostora in naravnih virov je na sonaravnih rešitvah ter krepitvi ekosistemov, ki so odporni na izredne dogodke in se po njih hitro obnovijo, ob hkratnem zmanjševanju negativnih antropogenih pritiskov nanje. Posebna pozornost je namenjena odpornosti vodnih sistemov ob upoštevanju celostnega upravljanja voda od izvira ter njihove vloge pri blaženju podnebnih sprememb. Na odpornost okolja, prostora in narave pomembno vplivajo tudi degradacija okolja, spremembe vodne bilance ter vse pogostejše naravne nesreče, ki lahko zmanjšajo varnost prebivalstva, omejijo dostopnost prostora ter dodatno obremenijo sisteme zaščite in reševanja. Pri oceni ranljivosti in načrtovanju ukrepov za zmanjšanje tveganj je treba upoštevati prostorske, okoljske in podnebne podatke, kot so poplavne karte, podatki o vodah, rabi tal in drugi relevantni kazalniki. Prostorsko načrtovanje mora temeljiti na razumevanju naravnih procesov in podnebnih sprememb, ocenah tveganj in zagotavljanju odpornosti naravnih ekosistemov. Odpornost grajenega okolja vključuje celoten življenjski cikel objektov – od prostorskega in tehničnega načrtovanja, projektiranja in gradnje do vzdrževanja, nadzora in periodičnega preverjanja stanja. Učinkovito zagotavljanje odpornosti zato zahteva sistemski pristop, jasno opredeljene odgovornosti in dolgoročne strateške usmeritve. Prav tako so ključni ohranjanje biodiverzitete, učinkovito ravnanje z odpadki ter trajnostno upravljanje virov. Pomemben del odpornosti je tudi razvoj krožnega gospodarstva, ki zmanjšuje porabo naravnih virov, spodbuja ponovno uporabo in recikliranje, s čimer se krepí materialna neodvisnost in zmanjšujejo pritiski na okolje.

Strateški cilji:

1. krepitev odpornosti sistemov za spremljanje meteoroloških, hidroloških, oceanografskih, seizmoloških in radioloških pojavov, monitoring stanja kakovosti tal, voda ter varstva okolja s področja ravnanja z odpadki;
2. opredelitev območij, ki so potencialno manj ogrožena, z vidika evakuacije hitreje in lažje dostopna, ter območij za začasno skladiščenje in odlaganje onesnaženega materiala, obnova zaklonišč, gradnja novih in zagotovitev zadostnih površin za pokop ali začasno hrambo posmrtnih ostankov ob dogodkih z večjim obsegom žrtev;
3. krepitev odpornosti grajenega okolja, zagotavljanje kakovostnega projektiranja in gradnje, vzpostavitev pristopov za sistematično prepoznavanje, ocenjevanje in zmanjševanje tveganj, povezanih s kaskadnimi učinki odpovedi grajenega okolja, krepitev odpornosti stavbnega fonda, zagotovitev ustreznih institucionalnih, strokovnih in organizacijskih pogojev za upravljanje odpornosti grajenega okolja;
4. izboljšanje trajnostne rabe naravnih virov za zagotovitev splošne dolgoročne ekološke odpornosti naravnih, polnaravnih (kmetijskih in gozdarskih ekosistemov) in urbanih ekosistemov ter krepitev naravnih rešitev za blaženje in prilagajanje podnebnim spremembam (na primer naravna protipoplavna zaščita, zelene površine v mestih, ohranjanje naravne samočistilne sposobnosti narave, pitna voda, čist zrak, prst in voda);
5. zmanjšanje negativnih antropogenih vplivov na naravne ekosisteme (onesnaženost tal, zraka in vode) ter dvigovanje ozaveščenosti o pomenu ohranjene narave in odpornih ekosistemov za prilagajanje na podnebne spremembe ter njihovo blaženje na vseh ravneh družbe in
6. pospeševanje razvoja krožnega gospodarstva za povečanje materialne učinkovitosti, zmanjšanje količine odpadkov ter krepitev strateške odpornosti na motnje v dobavnih verigah.

Uresničevanje ciljev na področju okolja, prostora in naravnih virov:

Cilji bodo uresničeni s krepitvijo državne meteorološke, hidrološke, oceanografske in seizmološke službe ter mreže za monitoring kakovosti zraka, voda, tal in potresov. Aktivnosti bodo usmerjene v spodbujanje rešitev za blaženje vplivov podnebnih sprememb in izrednih dogodkov. Poseben poudarek bo na integraciji podatkov s področja voda v podporo odločanju ter na boljšem povezovanju znanosti, upravljalcev voda in sistemov zaščite in reševanja. Hkrati bodo potekali prehod na nizkoogljično

gospodarstvo in zmanjševanje rabe fosilnih goriv ter aktivnosti za prilagajanje na podnebne spremembe. Pozornost bo namenjena krepitvi sistema nadzora nad ravnanjem z nevarnimi odpadki in preprečevanju odmetavanja odpadkov ter njihovega puščanja v okolju. Uvedeni bodo ukrepi za pospešitev krožnega gospodarstva, zlasti s spodbujanjem ponovne uporabe, recikliranja, podaljševanja življenjske dobe izdelkov ter zmanjševanja rabe primarnih virov.

Poseben poudarek bo namenjen varstvu biodiverzitete z ukrepi ohranjanja in obnove narave ter uvajanju na naravi temelječih rešitev, ki krepijo odpornost proti podnebnim tveganjem in zagotavljajo ekosistemske storitve. Uresničitev bo temeljila na medsektorskem in vključujočem pristopu, ki povezuje javne ustanove, lokalne skupnosti, nevladne organizacije ter gospodarstvo za usklajeno načrtovanje, upravljanje, financiranje in spremljanje ukrepov.

Uresničevanje ciljev na področju odpornega grajenega okolja bo temeljilo na usklajenem delovanju pristojnih resorjev, strokovnih ustanov in drugih deležnikov ter na celostnem obravnavanju grajenega okolja kot sistema. Cilji se bodo uresničevali z razvojem ustreznega zakonodajnega in regulativnega okvira, s pripravo in vzdrževanjem strokovnih podlag ter z zagotavljanjem kakovostnega projektiranja, gradnje, nadzora, vzdrževanja, prenove oziroma nadomestitve objektov, pri čemer se bo odpornost grajenega okolja obravnavala celostno skozi celoten življenjski cikel objektov. Posebna pozornost bo namenjena obstoječemu stavbnemu fondu, objektom javnega sektorja, kritični infrastrukturi ter jedrskim in drugim radiološkimi objektom, pri čemer bo uveljavljen prednostni pristop glede na tveganja in pomen objektov za delovanje družbe. Uresničevanje ciljev bo podprto z medresorskim sodelovanjem, krepitvijo znanja in kompetenc ter rednim spremljanjem stanja in napredka z uporabo ustreznih kazalnikov, kar bo omogočalo sprotno prilagajanje usmeritev in dolgoročno krepitev odpornosti grajenega okolja. Cilji bodo podprti tudi z ukrepi za ustrezno prostorsko načrtovanje varnostnih območji in strateških koridorjev ter gradnjo in obnovo zaklonišč.

3.12 Strateško komuniciranje

Komuniciranje neposredno vpliva na zaupanje javnosti, legitimnost delovanja države, sposobnost obvladovanja izrednih dogodkov ter uresničevanje nacionalnih interesov v domačem in mednarodnem okolju. Za učinkovito krepitev nacionalne odpornosti je treba sistematično razvijati vse ravni komuniciranja, poleg strateškega tudi javno in krizno komuniciranje. Strateško komuniciranje predstavlja dolgoročno, proaktivno in celostno uporabo komunikacijskih zmogljivosti države za zaščito ter uresničevanje njenih nacionalnih interesov v domačem in mednarodnem okolju. Njegov namen je sistematično oblikovanje pomenov in zaznav, ki vplivajo na politično stabilnost, družbeno kohezijo, varnost države in njen mednarodni položaj. Prav tako je pomembno krizno komuniciranje, ki je namenjeno delovanju države v primeru izrednih dogodkov. Njegov cilj je zmanjševanje negotovosti, preprečevanje panike, usmerjanje vedenja prebivalstva in ohranjanje zaupanja v ustanove v času povečanih tveganj. Javno komuniciranje pa obsega odprt, trajen in strukturiran proces izmenjave informacij, stališč in argumentov v javni sferi. V procesu javnega komuniciranja se oblikujejo skupna razumevanja, vrednote in norme sobivanja, razvijata se politična in državljanska kultura ter krepí zmožnost družbe za mirno in racionalno reševanje sporov.

Strateški cilji:

1. vzpostavitev sistemske analitične zmogljivosti za stalno in konsistentno spremljanje informacijskega okolja, celovita institucionalna ureditev nosilcev strateškega komuniciranja ter hitro, usklajeno in premišljeno odzivanje na informacijske napade;
2. vzpostavitev učinkovitih kanalov za hitro in jasno komunikacijo ob izrednih dogodkih, vključno z usklajevanjem ključnih deležnikov, ter hitro, celovito in točno obveščanje domače in tuje javnosti in
3. vzpostavitev celovitega in sistematičnega koncepta javnega komuniciranja, zagotavljanje pogojev za kakovostno, pluralno ter odgovorno delovanje medijev, spodbujanje razvoja komunikacijske, medijske in državljanske kulture.

Uresničevanje ciljev na področju strateškega komuniciranja:

Cilji bodo uresničeni s sprejetjem Modela vladnega strateškega komuniciranja, natančneje novega Modela organiziranosti vladnih odnosov z javnostmi, pri čemer je ključna vzpostavitev organiziranosti,

ki bo čim bolj sledila smernicam učinkovitega in celostnega vladnega komuniciranja. Posebna pozornost bo namenjena krepitvi boja proti dezinformacijam z vzpostavitvijo vladnega Modela za sistematično odkrivanje in odzivanje na dezinformacije. Potekalo bo sistematično spremljanje družbenih omrežij in spletnih portalov.

V času izrednih dogodkov morajo biti vloge in odgovornosti jasno razdeljene ter usklajene med resorji. Prav tako bodo potekali redna usposabljanja in vaje.

3.13 Vesolje in nove tehnologije

Vesolje in nove prebojne tehnologije obsegajo tehnologije in aplikacije, povezane z vesoljem, ter druge tehnologije, na primer s področij kibernetike, robotike, umetne inteligence, 3D-tiskanja in uporabe biotehnologije, tehnologij za izboljšanje delovanja človeka, kvantne ter nanotehnologije. Te tehnologije prinašajo do zdaj neznane izzive in tveganja pri raziskovanju, razvoju ter uporabi za korist družbe oziroma trajnostni napredek. Bistveni so vključitev področja vesolja in novih prebojnih tehnologij v nacionalno zakonodajo in strateške dokumente, prepoznavna pomena uporabe in prispevka vesoljskih tehnologij, aplikacij ter novih prebojnih tehnologij k odpornosti posameznih področij, še zlasti na obrambno-varnostnem področju, ter krepitev sodelovanja med komercialnimi in javnimi subjekti. Krepitev tehnološke suverenosti zagotavlja avtonomijo in zmanjšuje strateško odvisnost, s čimer se omogočata zanesljiva preskrba ter neomejen dostop do ključnih tehnologij, pomembnih za odpornost, varnost in obrambo.

Strateški cilji:

1. vzpostavitev učinkovitega normativnega in organizacijskega okvira za področje vesolja in novih prebojnih tehnologij, ki bo zagotavljal učinkovito vzpostavitev medsebojnih funkcijskih povezav na nacionalni in mednarodni ravni;
2. zasnova in vzpostavitev celovitega nacionalnega sistema za učinkovit dostop do vesoljskih storitev in novih tehnologij, vključno z vzpostavitvijo zmogljivosti za geoprostorsko podporo na nacionalni ravni v podporo kriznemu upravljanju in vodenju, obvladovanju naravnih in drugih nesreč ter hitremu in učinkovitemu odzivu na grožnje in tveganja;
3. krepitev tehnološke suverenosti za zmanjšanje strateške odvisnosti Republike Slovenije z razvojem lastnih zmogljivosti, učinkovitim povezovanjem vseh slovenskih deležnikov (znanstvene, raziskovalne, gospodarske sfere ter uporabnikov), spodbujanje razvojno-raziskovalne ter inovacijske dejavnosti s povečanjem vlaganj in
4. razvijanje znanja o pomenu ter uporabi vesoljskih in novih tehnologij, kadrovskega virov ter ohranjanje znanja in visokotehnoloških kadrov v Republiki Sloveniji.

Uresničevanje ciljev na področju vesolja in novih tehnologij:

Za zagotovitev preglednega, usklajenega in celovitega delovanje države na področju vesolja in novih prebojnih tehnologij bodo opredeljeni ključne dejavnosti, nosilci dejavnosti in z njimi sodelujoči državni organi ter imenovani predstavniki v nacionalnih in mednarodnih programih, podprogramih, delovnih telesih ter odborih. Določen bo način njihovega delovanja ter vzpostavljen sistem upravljanja nacionalnih vesoljskih in prebojno-tehnoloških zmogljivosti.

Nove prebojne tehnologije, kot je umetna inteligenca, omogočajo hitrejši prehod iz reaktivnega v proaktivno delovanje. Z uporabo prediktivne analitike in obdelave velikih količin podatkov iz različnih virov bo zagotovljena krepitev situacijskega zavedanja in zgodnjega opozarjanja na hibridne ter druge grožnje oziroma tveganja. Uporaba prebojnih tehnologij bo omogočila njihovo učinkovitejše preprečevanje in obvladovanje. Prebojne tehnologije bodo poleg tega prispevale h krepitvi odpornosti na številnih drugih področjih, kot so zdravstvo, promet, preskrba s hrano, energetika in komuniciranje.

Za uresničevanje strateških ciljev bodo organizirani vaje in usposabljanja, ki bodo zagotovili ustrezno usposobljenost ter prenos znanja. Z vzpostavitvijo nacionalnega vozlišča za dostop do vesoljskih zmogljivosti bo omogočen preprost in učinkovit dostop do vesoljskih podatkov, storitev ter produktov, tudi najvišjih stopenj tajnosti, in sicer za nosilce podsistemov sistema nacionalne varnosti in druge uporabnike v Republiki Sloveniji. To bo omogočilo združevanje prizadevanj na nacionalni ravni tako z

organizacijskega, kadrovskega, materialnega, tehnološkega, razvojno-raziskovalnega in gospodarskega vidika. Zainteresiranim resorjem se bo zagotovil pregled razpoložljivih podatkov, ki jih bodo lahko vključili v svoje razvojne akte, z uporabo naprednih tehnologij pa bodo lahko dvignili raven storitev in produktov. Predvsem s polnopravnim članstvom v Evropski vesoljski agenciji se bodo nacionalne vesoljske zmogljivosti izpopolnjevale smiselno in tako, da bodo namenjene dvojni rabi, obrambne vesoljske zmogljivosti pa bodo prispevale k skupni varnosti.

Med drugim bodo cilji odpornosti na področju vesolja in novih tehnologij uresničeni s sistematičnim doizobraževanjem in usposabljanjem kadrov ter večjo prilagodljivostjo in odzivnostjo izobraževalnega sistema na izzive sodobnega časa.

4 URESNIČEVANJE STRATEGIJE

Shema uresničevanja strategije je prikazana v prilogi 1.

Strategija, ki določa cilje za krepitev odpornosti do leta 2030, se bo uresničevala z izvajanjem akcijskega načrta, ki bo pripravljen po celoviti nacionalni vaji kriznega upravljanja in odzivanja, ter z drugimi aktivnostmi nosilcev posameznih področij odpornosti ter z njimi sodelujočih državnih organov.

Nekateri strateški cilji, opredeljeni v strategiji, se že uresničujejo na podlagi Akcijskega načrta za krepitev odpornosti države in družbe, ki ga je Vlada Republike Slovenije sprejela s sklepom št. 80100-1/2025/2 z dne 13. 3. 2025. Akcijski načrt opredeljuje ukrepe, oblikovane na podlagi ugotovljenih pomanjkljivosti, prepoznanih v okviru celovite nacionalne vaje kriznega upravljanja in odzivanja, izvedene leta 2024. Ukrepe so na podlagi izkušenj in ugotovitev iz vaje oblikovali sodelujoči deležniki z namenom izboljšanja pripravljenosti, odzivnosti in usklajenega delovanja države in družbe ob izrednih dogodkih. Oceno finančnih posledic za državni proračun za njihovo izvedbo so ob sprejetju akcijskega načrta opredelili nosilci posameznih ukrepov. Sredstva za izvajanje ukrepov so zagotovljena v okviru proračunov nosilcev in sodelujočih pri posameznih ukrepih.

Na vsaki dve leti bo v Republiki Sloveniji izvedena celovita nacionalna vaja kriznega upravljanja in odzivanja, po kateri bosta potekali revizija in posodobitev akcijskega načrta. Naslednja tovrstna vaja je načrtovana v drugi polovici leta 2026.

Do priprave prenovljenega akcijskega načrta, ki bo oblikovan najpozneje v šestih mesecih po celoviti nacionalni vaji kriznega upravljanja in odzivanja v letu 2026, bodo najpozneje v treh mesecih po sprejetju strategije oblikovani kratkoročni ukrepi, ki bodo v obdobju pred izvedbo vaje prispevali k uresničevanju ciljev strategije. V okviru kratkoročnih ukrepov se predvideva oblikovanje 13 delovnih skupin po posameznih področjih nacionalne odpornosti. V delovne skupine bodo vključeni vsi prepoznani relevantni deležniki, nacionalni predstavniki oziroma namestniki in civilni strokovnjaki v načrtovalnih skupinah Natovega Odbora za odpornost, predstavniki znanstvenoraziskovalne sfere, predstavniki gospodarskih družb in drugi. Vsaka delovna skupina bo v okviru svojega področja nacionalne odpornosti opredelila ukrepe za uresničevanje strateških ciljev, merila za spremljanje ukrepov, nosilce ukrepov in sodelujoče, časovnico, finančni okvir in potrebne investicije, ki bodo vključeni v prenovljen akcijski načrt.

Na področju kritične infrastrukture bo skladno z ZKI-1 vzpostavljen sistem zgodnjega opozarjanja, ki bo omogočal zaznavanje, analizo in obveščanje o morebitnih motnjah pri opravljanju bistvenih storitev po posameznih sektorjih kritične infrastrukture, preden te prerastejo v izredni dogodek. Kritični subjekti lahko na podlagi zaznanih razlik in nepravilnosti pravočasno okrepijo ukrepe za odpornost oziroma jih stopnjujejo ali pa sprejmejo dodatne ukrepe. Če morajo kritični subjekti izvesti dodatne ukrepe za odpornost, ki jih je na predlog nosilca sektorja sprejela vlada, lahko vlada odloči tudi o dodelitvi sredstev za izvedbo teh ukrepov za odpornost.

Ministrstvo za obrambo bo odgovorno za spremljanje uresničevanja strategije. Za izvedbo posameznih ukrepov pa bodo odgovorni določeni nosilci in z njimi sodelujoči državni organi, ki bodo jasno opredelili

kadrovske, materialne in finančne vire za njihovo izvedbo, pri čemer bo njihovo financiranje načrtovano in zagotovljeno v okviru državnega proračuna.

H krepitvi odpornosti države bodo z investiranjem in naložbami prispevali tudi Družba za obrambo, varnost in odpornost (DOVOS) ter z lastnim investiranjem gospodarske družbe, zavodi in druge organizacije, katerih dejavnost je po sklepu Vlade Republike Slovenije posebnega pomena za obrambo. Ministrstvo za obrambo bo sodelovalo pri financiranju razvoja in zmogljivosti, ki krepijo odpornost Republike Slovenije.

Ponovno se bo vzpostavilo tesno sodelovanje teritorialnih poveljstev Slovenske vojske, Policije, varnostnih svetov, gospodarskih družb in drugih deležnikov na lokalni ravni.

S tem pristopom bo strategija postavila temelje za sistematično in celovito krepitev odpornosti Republike Slovenije, vzpostavila izhodišča za sodelovanje med državnimi ustanovami, lokalnimi skupnostmi, zasebnim sektorjem, prebivalci in drugimi ključnimi akterji ter zagotavljala, da so vse dejavnosti usmerjene v učinkovito preprečevanje in obvladovanje izrednih dogodkov ter okrevanje po njih.

Ukrepi in aktivnosti za krepitev nacionalne odpornosti in doseganje nacionalnih ciljev odpornosti ter posledično uresničevanje strategije bodo podprti z ustreznim promocijskim materialom za splošno in strokovno javnost ter z dejavnostmi za ozaveščanje in obveščanje ter komuniciranje z javnostmi.

5 ZAKLJUČKI

Nepredvidljivost in hitre spremembe v mednarodnem okolju, pojav novih oblik hibridnih groženj, vse pogostejše naravne nesreče ter vplivi podnebnih sprememb zahtevajo celovit in dolgoročen pristop k razvoju nacionalne odpornosti.

Priprava strategije predstavlja pomembno priložnost za vzpostavitev celovitega in krovnega okvira, ki bo omogočal tesno povezovanje vseh ravni oblasti ter aktivno vključevanje celotne družbe, vključno s posamezniki. Takšen integrirani pristop bo zagotovil usklajeno in učinkovito obvladovanje tveganj na vseh področjih.

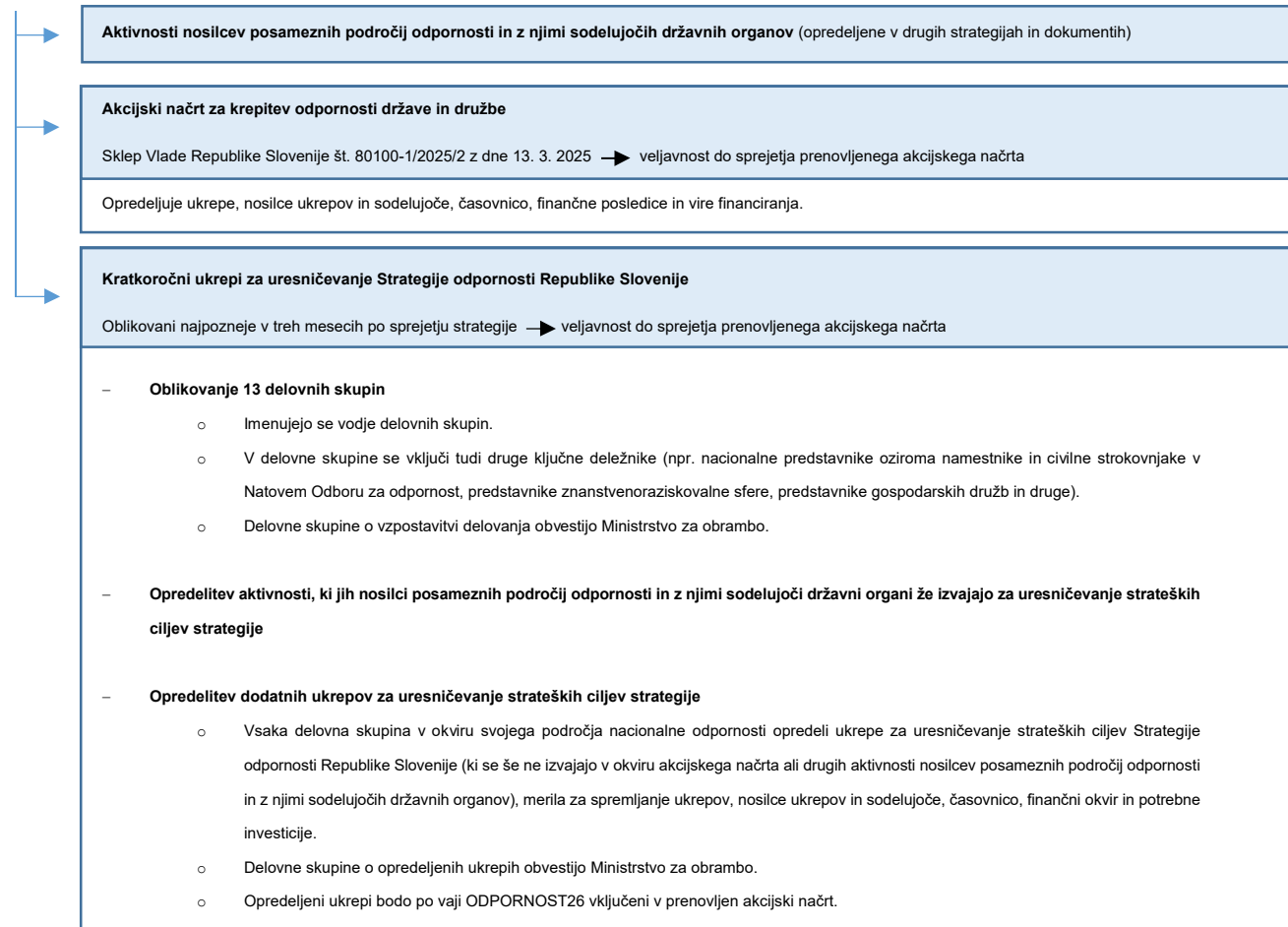
V luči spreminjajočih se varnostnih okoliščin bo Republika Slovenija svoje nacionalne aktivnosti na področju odpornosti sistematično prilagajala in izpopolnjevala na podlagi rednega spremljanja mednarodnih razmer ter upoštevanja dinamične narave sodobnih tveganj. Temeljni cilj je vzpostaviti trajnosten, prožen in odziven sistem, ki omogoča učinkovito pripravo in pravočasno ukrepanje tako v miru kot tudi v krizi, izrednem stanju ali vojni.

Predlogi za krepitev odpornosti se bodo stalno posodabljali glede na nove okoliščine, tveganja in grožnje. Njihovo načrtovanje in izvajanje bo potekalo usklajeno, z jasno opredeljenimi organizacijskimi, kadrovske, materialnimi ter drugimi rešitvami. Predvidene zmogljivosti in aktivnosti se bodo redno preverjale in izpopolnjevale z vajami, kar bo omogočilo testiranje učinkovitosti ter prilagajanje aktualnim varnostnim razmeram. Ta celoviti okvir bo omogočal redno ocenjevanje nacionalne odpornosti, spremljanje napredka in prepoznavanje področij, na katerih so potrebna dodatna prizadevanja. Z jasno opredeljeno vizijo, vključujočim in sodelovalnim pristopom ter osredotočenostjo na dolgoročno krepitev systemske odpornosti bo Republika Slovenija pomembno prispevala ne le k svoji varnosti in stabilnosti, temveč tudi k skupni odpornosti zaveznitva ter varnosti v okviru EU in Nata.

STRATEGIJA ODPORNOSTI REPUBLIKE SLOVENIJE do leta 2030

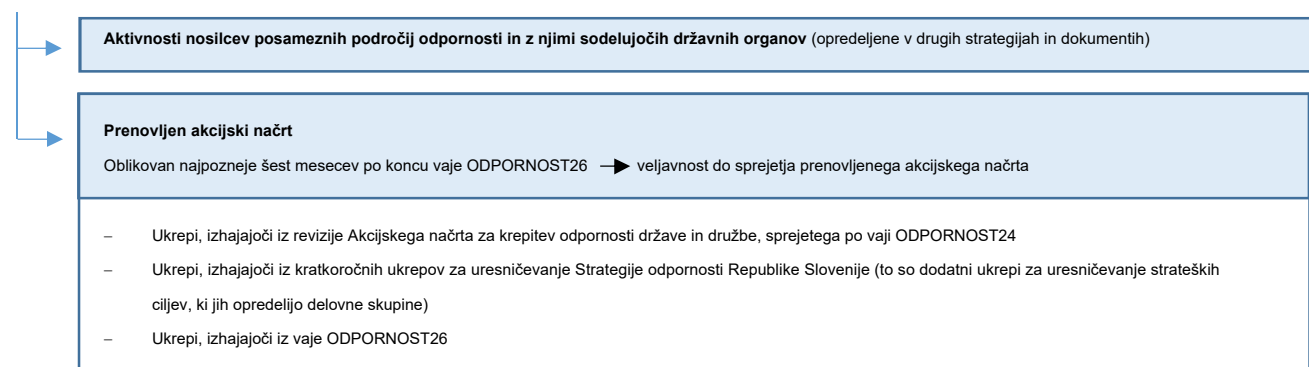
Opredeljuje strateške cilje na 13 področjih nacionalne odpornosti.

URESNIČEVANJE STRATEŠKIH CILJEV PRED VAJO ODPORNOST26:

VAJA ODPORNOST26 – 2026

URESNIČEVANJE STRATEŠKIH CILJEV PO VAJI ODPORNOST26:

VAJA ODPORNOST28 – 2028

→	Aktivnosti nosilcev posameznih področij odpornosti in z njimi sodelujočih državnih organov (opredeljene v drugih strategijah in dokumentih)
→	Prenovljen akcijski načrt Oblikovan najpozneje šest mesecev po koncu vaje ODPORNOST28 → veljavnost do sprejetja prenovljenega akcijskega načrta
	<ul style="list-style-type: none">- Ukrepi, izhajajoči iz revizije akcijskega načrta, sprejetega po vaji ODPORNOST26- Ukrepi, izhajajoči iz vaje ODPORNOST28